ဗျူးစာပေ

ဗျူး
ကလောင်ခွဲ

ဝ
သျှူး

အနားမညီဖိုင်တွဲ

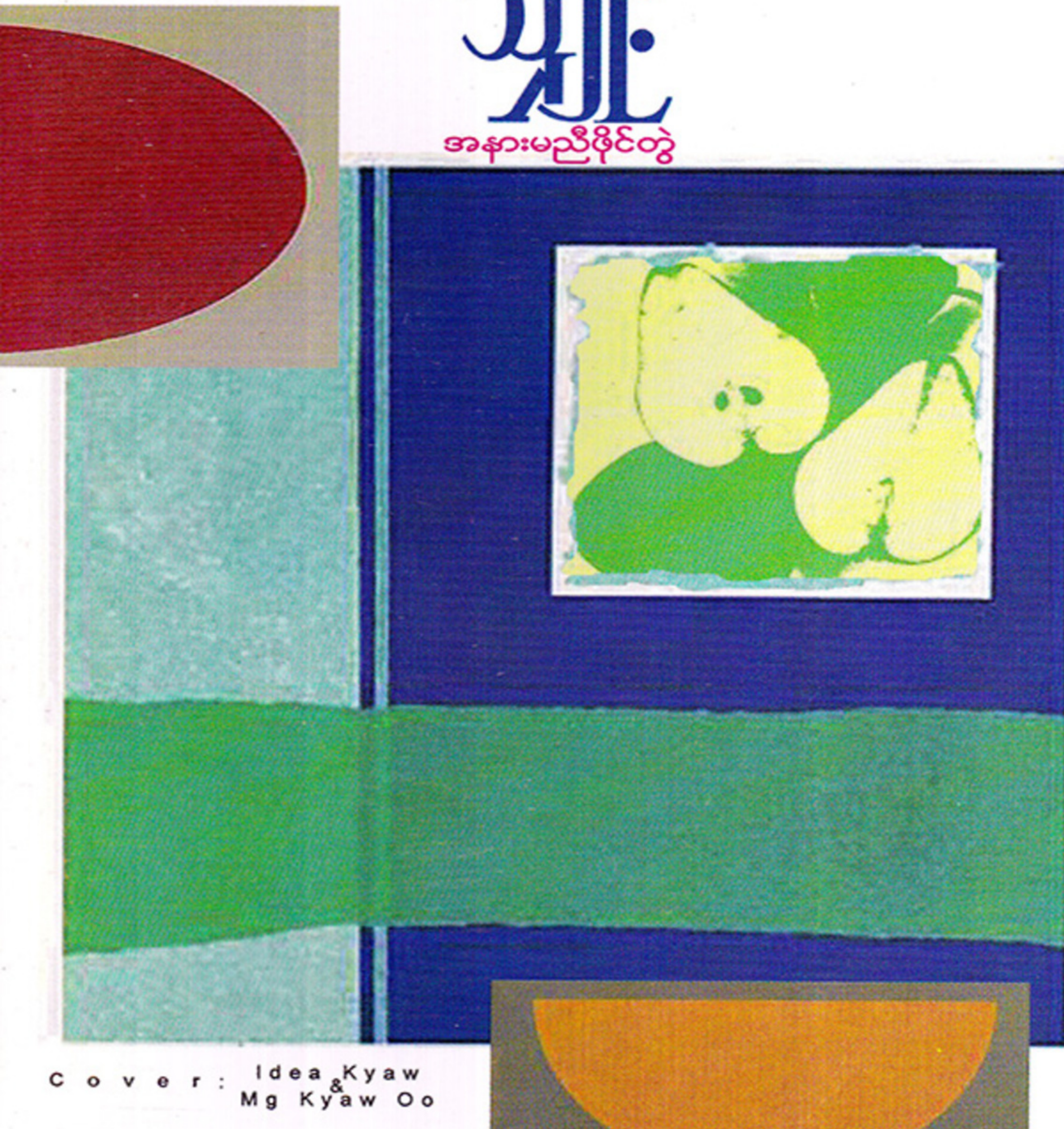

Cover: Idea Kyaw
&
Mg Kyaw Oo

အခန်း (၁)

လန်ခရူဇာ ကားအနက်ကြီးပေါ်မှာ “ရွှေရုပ်ကလေး” ဆင်းလာ သည် ။ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်း ညောင်းလေး လှမ်းလျှောက်သွားသည့် ခြေလှမ်း တိုင်းမှာ ပုရိသတို့ အကြည့်တွေ ကပ်ငြိပါသွား၏။

ရွှေရုပ်ကလေးဆိုတဲ့ နာမည်က မေမေ တယုတယ မှ ည့်ခေါ် ခဲ့တာပါ။ အသားလေးတွေ ဝင်း ဝါပြီး မှုံညက်နေအောင် လှလွန်းလို့ ချစ်စနိုးနဲ့ ခေါ်ရင်းက ဒီအတိုင်းပဲ တွင် သွားတာတဲ့ ။

ရှေးဘဝကံ အကျိုးပေး ကောင်းသည် ဟု ဆိုရမလား မသိ။ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ ဆိုသလို ရွှေရုပ်ကလေးက ဆွဲဆောင်မှု ရှိသည် ။

မနိမ့်မမြင့် အရပ်အမောင်းနှင့် လုံးကျစ်ကျစ် ခန္ဓာကိုယ်လေး က သူ့ နေရာနှင့် သူ အချိုးအစား ပြေပြစ်သည် ။

ချစ်စဖွယ် မျက်နှာလေးက အမြဲတမ်း ချိုနေပြီး ခပ်တည်တည် နေတာတောင် တင်းမာမှု ကင်းစင်နေတာမျိုး။

ကြွယ်ဝ ချမ်းသာမှုကြပြန်တော့ နောက်ဆုံးပေါ် ကားဖြင့် ကျောင်းတက်နိုင်သူ၊ ကဲ ရွှေရုပ်က လေး ပေါ်ပြူလာ ဖြစ်တာဆန်းသလား။

ဒါပေမဲ့

အထီးကျန်ဆန်လွန်းတဲ့ ရွှေရုပ်ကလေးဘဝကိုတော့ မည်သူမှ

မသိကြပါ။

"ဟော့ ရွှေရုပ်"

ခေါ်သံကြောင့် ကြည့်မိတော့ ကန်တင်းထဲမှ လက်လှမ်းပြနေ သော စမ်းစမ်းကို တွေ့သည် ။

ရွှေရုပ် ရောက်သွားတော့ စမ်းစမ်း ဆွဲပေးသောခုံမှာ အသင့် ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

"ရွှေရုပ် တစ်ခုခုမှာ လေ"

"အင်း လိမ္မော်ရည်ပဲပေးပါ"

စားပွဲထိုးလေးကို လှမ်းပြောပြီး ပြန်လှည့်တော့ ရွှေရုပ်ကို တစိမ့်စိမ့် ကြည့်နေသည့် စမ်းစမ်း ကို တွေ့သည် ။

"ဘာကြည့်နေတာလဲ စမ်းစမ်းရဲ့ "

"နင့်ကို ကြည့်ရတာ စိတ်ချမ်းသာ လို့ ပါဟယ်"

အကြည့်ကို မခွာဘဲ ပြောလိုက်တဲ့ စမ်းစမ်း ကြောင့် ရွှေရုပ် ပင် မနေတတ်တော့။

"နင့် ဆံပင်တွေက မည်းနက်အိထွေးနေတာပဲ ပြီးတော့ မျက်တောင်ကြီးတွေက ကော့ပျံနေ လိုက်တာ ပြုံးလိုက်လို့ ပါးချိုင့်လေးတွေ ပေါ်သွားရင် အသည်းတောင် ယားလာတယ် ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ ရွှေရုပ်ရယ်"

စမ်းစမ်း ချီးမွမ်းစကားကြောင့် ရွှေရုပ်မျက်နှာလေး ညိုးရော် သွားသည် ။

ကျောင်းစတက်ကတည်းက ရွှေရုပ်မှာ သူငယ်ချင်းဆိုလို့ စမ်းစမ်း

တစ်ယောက်ပဲ ရှိတာပါ။ တခြား ခင်မင်သူတွေ ရှိပေမယ့် စမ်းစမ်းနှင့် သာ အတွဲအများ ဆုံး။

လူတကာက အားကျကျေနပ်နေသော ရွှေရုပ် ဘဝအမှန်ကို စမ်းစမ်း ကို ရင်ဖွင့်မိသည် ။

"ငါ့ဘဝက ဘယ်သူမှ အလိုမရှိတဲ့ မိဘမဲ့ ကလေးတစ်ယောက် အဖြစ် ကြီးပြင်းလာရတာပါ စမ်းစမ်းရယ်"

စမ်းစမ်း မျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းစက်သွားသည် ။ ကျောင်းက ဆရာ မတွေရဲ့ အလိမ္မာလေးလို့ ခေါ်ခြင်းခံရသည့် ရွှေရုပ်။

ကျိုကျိုတက် ချမ်းသာသော အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းမှာ ရှင်သန် ခွင့်ရ သူ။ ပြီးတော့ လူတကာ ထက် ထူးကဲသော နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း အလှတ ရားတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ သူ့မှာ လည်း မပြည့်စုံခြင်း တွေ နှင့် လား။

"ငါ နှစ်နှစ် သမီးအရွယ်မှာ ငါ့အမေဆုံးတယ် အမေဆုံး တော့ နယူး ဇီလန်မှာ အ လုပ်သွား လုပ်နေတဲ့ ငါ့အဖေ ပြန်ရောက်လာ တယ်၊ အဖေ နဲ့ လုပ်ငန်းတူ ဦးလှမွန် ဆိုတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက် လည်း ပါလာခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကြာကြာ မနေပါဘူး။ အလုပ်ကိစ္စအတွက် ပြန်သွားရတယ်။ ငါ့ အသက် က ငယ်သေးတော့ အဖေက ခေါ်သွား ချင်ပုံမရဘူး၊ ပြီးတော့ ဟိုမှာ အခြေချဖို့ အဖေ့မှာ ရည်ရွယ်ချက် မရှိ ဘူးလေ"

စမ်းစမ်း ခေါင်းလေးတဆတ်ဆတ်ဖြင့် နားထောင်နေသည် ။

"ရေ့နေကြီး ဦးကံဆင့် မိသားစုဆီမှာ ငါ့ကို အပ်နှံခဲ့တယ် ဦးကံဆင့် တို့ မိသားစုကလည်း လင်မယား နှစ်ယောက်တည်းရယ် ဦးကံဆင့် မိန်း မ ဒေါ်သိမ်းရင်က အောက်ပိုင်းသေနေတဲ့ ဒုက္ခိတ လေ ဒါကြောင့် အလု ပ်များ တဲ့ ဦးကံဆင့်က ရန်ကုန်က သူ့အစ်မ သူနာပြု ဆရာမကြီး ဒေါ်ခ

င်သန်း ဆင့် ဆီမှာ အပ်နှံခဲ့တာပေါ့”

“နင့်အဖြစ်ကလည်း သပွတ်အူလို ရှုပ်ထွေးလှပါလား ရွှေရုပ် ရယ်”

စမ်းစမ်းက ကရုဏာသက်စွာ လေးလေးညင်းညင်းလေး ဆို သည် ။

“အခုထက်ကို ပိုရှုပ်ထွေးသေးတယ် စမ်းစမ်း ငါ အလယ်တန်း ကျော င်းသူလောက် ရောက် တော့ အဖေ နယူးဇီလန်မှာ ပဲ ကင်ဆာ ရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားခဲ့တယ်၊ အဖေမသေခင်မှာ ငါ့ကို စောင့် ရှောက်ဖို့ ဦးလှမွန် ဆ ီမ ႇ ကတိတောင်းခဲ့တယ်၊ ဦးလှမွန်က အဖေကို ပေးခဲ့တဲ့ ကတိအတိုင်း ငါ့ကို သ မီးတစ်ယောက်လို သဘောထားခဲ့တယ်”

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဘယ်ဆိုးလို့ လဲဟ နင့်ကို ချစ်တဲ့ ခင်တဲ့ သူတွေ ပေါသေးတာပဲ”

ရွှေရုပ်ခေါင်းလေးကို ခါရမ်းလိုက်ပြီး

“ဦးလှမွန်က နယူးဇီလန် နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူထားတာလေ အဖေနဲ့ လိုက်လာတုန်းက မြင် ဖူးပေမယ့် ငယ်သေးတော့ မမှတ်မိဘူး ငါ့ကို မွေး စားတော့လည်း ဖုန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တာကလွဲပြီး လူ ခြင်းမဆုံ ဖြစ်ခဲ့ပါ ဘူး ဦးကံဆင့် ကိုပဲ ဆက်စောင့်ရှောက်ခိုင်းခဲ့တာလေ”

“သြော် ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ဒါဆို နင့်ကို နယူးဇီလန်ကို အပြီး ခေါ်သွား ဖို့ တော့ သူ့မှာ အစီအစဉ် ရှိမှာ ပေါ့”

“ဦးလှမွန်က ငါ့ကို ချစ်ရှာပါတယ်၊ ခေါ်ဖို့ လည်း စဉ်းစား ထားပြီး သားပါ ဒါပေမဲ့ ဦးလှမွန် ကံမကောင်းရှာပါဘူး နယူးဇီလန် မှာ ပဲ ကား အက်ဆီးဒင့် တစ်ခုဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ရှာတယ်၊ ဒါ ကြောင့် ကိစ္စအဝဝ ကို ရှေ့နေကြီး ဦးကံဆင့်ကပဲ ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်လာတာပေါ့”

“အေးဟာ နင့်ရဲ့ အဖြစ်တွေကို သိရတော့ စိတ်မကောင်း ပါဘူး ငါ

တို့ ကနင့်ကို ပြီးပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ထား တာဟ”

ရွှေရုပ်မျက်နှာလေးက သက်သာရသွားသလို ပြုံးရွှင်သွားပြီး

“ဘာပဲပြောပြော ငါ့အတွက် ဖြေသာစရာ တစ်ခုတော့ ရှိပါ သေးတယ်ဟာ ကြီးကြီးဆင့်က ငါ့ကို သမီးအရင်း တစ်ယောက်လို သဘောထားတာဟ့ ဂရုတစိုက်နဲ့ လိုလေးသေးမရှိ ချစ်ရှာတာ”

စမ်းစမ်းက နားလည်စွာ ပြုံးပြပြီး လက်မှ နာရီကိုပါ ကြည့် လိုက်သည် ။

“ဟောတော့ စကားကောင်းနေလိုက်တော့ Class တောင် ဝင်နေလောက်ပြီ သွားကြရအောင် ရွှေရုပ်”

ရွှေရုပ် ကသောကမျော ပြေးသွားသည့် စမ်းစမ်း နောက်သို့ ပိုက်ဆံရှင်းပြီး ပြေးလိုက်သွားရ သည် ။

ရွှေရုပ်ကလေးရဲ့ ဘဝက အမြဲပြေးနေရတာလား။

*

အခန်း (၂)

ညည့်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်လာသည့် ရွှေရုပ်ကို ကြီးကြီးဆင့် ငေးနေ မိသည်။

မိုးပြာရောင် လည်စည်းလေးနှင့် လက်ပြတ် ကိုယ်ကြပ်ဂါဝန် လေးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

တင်နားထိ တောက်လျှောက် ကြပ်ကြပ်လေး ဆင်း လာပြီးမှ ဒူးဆစ်နားအရောက် အိအိပျော့ ပျော့လေး ဝဲကျသွားသည် က ခြေဖမိုး ပေါ်ထိ ပုံပုံလေး ဖြစ်သည်။

ဆံပင်တွေကို မိုးပြာရောင် ခေါင်းစည်းတွင် လှလှလေးနှင့် အနောက်ဘက် ခပ်မြင့်မြင့် စုချည် ထားသောကြောင့် ဝင်းစိုသော မျက်နှာ လေးက ရှင်းနေသည်။

နားကွင်းလက်ကောက် ဖန်စီ အသုံးအဆောင်တွေက အစ မိုးပြာရောင် ဆင်မြန်းထားပြီး အ ပြာရောင် ဒေါက်ချွန်ဖိနပ်လေးနှင့် ဆိုတော့ မိုးပြာရောင် နတ်သမီးလေးလို။

"ကြီးကြီးဆင့် ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ"

ရွှေရုပ်အသံလေးကြောင့် ကြီးကြီးဆင့် ပြန်၍ သတိဝင်လာ သည်။

"ဘာမှ မတွေးပါဘူး သမီးရယ် သမီးလေးကို လှလွန်းလို့ ငေးနေမိတာ"

ကြီးကြီးဆင့် ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုတော့ ရွှေရုပ် မနေတတ်သလို ကြီးကြီးဆင့် ရင်ခွင်ထဲသို့ ခေါင်း တိုးဝင်ပြီး

"ကြီးကြီးဆင့်ကလည်း မြှောက်နေပြန်ပြီ"

"အဟင်း မြှောက်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ် တကယ်ပြောတာပါ ကဲကဲ သမီး ရေသွားချိုးတော့ ကြီးကြီးဆင့် ထမင်းပွဲ ပြင်ထားလိုက် မယ်"

ခေါင်းကလေးညိတ်ပြရင်း ကြီးကြီးဆင့် ပါးကို ရွှတ်ခနဲ နေ အောင်နမ်း၍ ရွှေရုပ် ထွက်ခဲ့ သည် ။

အခန်းထဲရောက်တော့ ရေမိုးချိုးဖို့ ပြင်ဆင်ရင်း မှန်တင်ခုံ ထက်သို့ ခေါင်းစည်းကြိုးကို တင် လိုက်သည် ။

မျက်ဝန်းတွေက မှန်တင်ခုံထောင့်တွင် ထောင်ထားသော ဓါတ်ပုံလေးဆီ ရွှေရုပ် မျက်လုံးတွေ ရောက်ရှိသွားသည် ။

ဂုတ်ထောက် မညီမညာ ဆံပင်တွေနှင့် ပြေပြစ်သော မျက်နှာက ထင်းနေသည် ။

ပေါ်လွင်သော နှာတံနှင့် ပိရိသော နှုတ်ခမ်းတစ်စုံက ယောကျ်ား ပီသသည် ။

ဆွဲဆောင်မှု အကောင်းဆုံးက မထူမပါး မျက်ခုံးစိမ်းတွေ အောက် မှ မျက်လုံးတွေပဲ ဖြစ် သည် ။

အာရုံ လွင့်ပျံသွားခြင်း မရှိဘဲ အေးစက်စက် အကြည့်တွေဖြင့် တည်ငြိမ်လွန်းသည် ။ ပုံပန်းသ ဏ္ဍာန်က မာန်မာနတွေ ရောယှက်နေတာ အထင်အရှား။ ကိုယ်တစ်ပိုင်းပုံမို့ အရပ်အမောင်းကို ခန့် မှန်းလို့ မရ ပေမယ့် အရပ်မြင့်မှာ အသေအချာ။

အနောက်တိုင်း ဝတ်စုံကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ထားတာက လိုက်ဖက်သလို တောင့်တင်း ကျစ်လစ်သော ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းမှုက ပေါ်လွင်နေ၏။

ဦးလှမွန်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသား ဘုန်းစကြာတဲ့ ။

မွေးစားဖခင်ကြီးရဲ့ သားဆိုတော့ ရွှေရုပ်ရဲ့ အစ်ကိုပေါ့။ ရွှေရုပ် ကတော့ အစ်ကိုတစ်ယောက် အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုထားသည် ။

ကိုကိုလို့ ရွှေရုပ် တိတ်တခိုး ခေါ်ခဲ့တဲ့ ဘုန်းစကြာ အကြောင်း ကို ကျောင်းပိတ်ရက် ဦးကံဆင့် တို့ မန္တလေးအိမ်မှာ သွားနေရင်း အမှတ် မထင် သိရှိခဲ့တာပါ။

ဦးကံဆင့်က ရှေ့နေတစ်ဦးပီပီ စာဖတ်ဝါသနာပါသည် ။ ထို့ကြောင့် ရွှေရုပ်နှင့် ဝါသနာတူ၏။ ဦးကံဆင့်က သူ့စာကြည့်ခန်းမှာ ရွှေရုပ်ကို စိတ်ကြိုက် ဖတ်ရှုခွင့် ပြုထားသည် ။

စာအုပ်တွေ မွှေနှောက် ဖတ်ရှုရင်း စာအုပ်တစ်အုပ် ကြားက ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံ ထွက်ကျလာ သည် ။

စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ရွှေရုပ် ကြည့်ရှုနေမိသည် ။

“သမီးလေး ရွှေရုပ်”

ရွှေရုပ် ခန္ဓာကိုယ်လေး တွန့်ဆုတ်သွားသည် ။

ဦးကံဆင့် ပြောတာကို နားမလည်သလို ရွှေရုပ် ကြောင်တွေ တွေ လေး ရပ်နေသည် ။

“ဟုတ်တယ် သမီး မောင်စကြာက ဦးလှမွန်ရဲ့ သားလေ သမီးရဲ့ အစ်ကိုလို့ လည်း ပြောလို့ ရ တာပေါ့”

အတွယ်အတာ ကင်းသော ရွှေရုပ် ရင်ထဲမှာ စိမ့်ခနဲတောင် ဖြစ်သွား ရသည် ။

"သူက အခု ဘယ်မှာ လဲဟင် အန်ကယ်"

"နယူးဇီလန်မှာ ပဲ သူ့စိတ်က ခန့်မှန်းဘို့ ခက်တယ်ကွဲ့ လေလို လွင့် နေတဲ့ သူလေ"

ဘာပဲပြောပြော အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိသေးသည် ဟူသော အသိက ရွှေရုပ်ကလေးကို အ သက်ဝင်လာစေ၏။

"အန်ကယ် ဒီဓာတ်ပုံလေး သမီးယူထားလိုက်မယ်"

ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ တပ်မက်မှုမျိုးနှင့် ဆိုတော့ ဦးကံဆင့် နားလ ည်စွာ အသိအမှတ်ပြု သည် ။

ရွှေရုပ်ကလေး ပျော်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့ တော့။

"ဟဲ့ သမီး ရွှေရုပ် အခန်းထဲမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ ရေချိုး တော့လေ ဒီမှာ ထမင်းခူးထားတာ အေးကုန်တော့မယ်"

"ရှင် ဟုတ်ကဲ့ ကြီးကြီးဆင့် ဟုတ်ကဲ့"

ရွှေရုပ် ဓာတ်ပုံလေးကို ပြန်ထားလိုက်ပြီး ကပျာကယာ လှမ်း ပြော လိုက်သည် ။

"ဒီကလေးဟာလေ တစ်ချက်မှ ကို အငြိမ်မနေရဘူး အခုထိ လိုက်ပြောနေရတယ်၊ နေမ ကောင်း ထိုင်မကောင်းဖြစ်ရင် လူကြီးက စိ တ်ဆင်းရဲရဦးမယ်"

ကြီးကြီးဆင့် စိုးရိမ်မကင်းအသံဖြင့် တဗျစ်တောက်တောက် ဆိုနေ သည် ။

ကြီးကြီးဆင့်က ရွှေရုပ်ကို ကလေးငယ်လေးလို သဘောထား ဂရုစိုက်တာပါ၊ ကြီးကြီးဆင့်ရဲ့ မေတ္တာတရားတွေက ရွှေရုပ်အတွက် တုနှိုင်းမမီ။

နောက်ဆို ရွှေရုပ်ဘဝမှာ ခင်တွယ်စရာ တစ်ဦး ထပ်တိုးလာ တော့မည်။ ဘုန်းစကြာ တဲ့ ။

ကိုကိုနှင့် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဆုံတွေ့ရမည်ဟု မျှော် လင့်မိတာ ရွှေရုပ် ယုံကြည်ချက်။

ကိုကိုကရော ရွှေရုပ် ချစ်သလို ချစ်မှာ လား။

ရွှေရုပ် သိချင်လိုက်တာ။

*

အခန်း (၃)

"ရွှေရုပ်ကလေး"

အနောက်က ခေါ်သံကို ကြားပေမယ့် ရွှေရုပ်ရော စမ်းစမ်း ပါ လှည့်မကြည့်ဖြစ်။

ရွှေရုပ်တို့ နောက်သို့ ဖြူဖြူနွဲ့နွဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် အတင်းပြေးလိုက်လာသည် ။ ရွှေ ရုပ်တို့ နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်မိတော့ သူ့ပုံစံက အတော် မောဟိုက်နေသည် ။

"ရွှေ ရွှေရုပ် နေပါဦးဗျာ ရွှေရုပ်ကို ကျွန်တော် ပြောစရာ ရှိလို့ ပါ"

"ဒီမှာ ရှင်က ဘာပြောမှာ လဲ ရှင့်ကို ကျွန်မတို့ သိလည်း မသိဘူး ပြောတာကို နားထောင်ဖို့ လည်း အချိန်မရဘူး"

ကောင်လေးကို ဖိဟောက် ပစ်လိုက်သည့် စမ်းစမ်းကြောင့် ရွှေရုပ် မနေတတ်အောင် အားနာ သွားသည် ။ ဖြူဖွေးသော ကောင်လေး မျက်နှာ ရဲပတောင်းခတ်သွားသည် ။

စမ်းစမ်းက အသာနေဟူသော သဘောဖြင့် ရွှေရုပ်ကို လက် တို့ သည် ။

"ဒီလိုတော့ ခါးခါးသီးသီး မပြောပါနဲ့ ဗျာ ကျွန်တော်က ရွှေရုပ်နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်လို့ ပါ ကျွန် တော့်နာမည် ထက်ရန်နိုင်ပါ"

ကောင်လေးက ဇွဲမလျှော့သေး။ သူ့နာမည်ကို ပြော၍ အတင်း မိတ်

ဆက်နေသည်။

ရွှေရုပ် ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောဘဲ ဆက်လျှောက်နေမိသည်။

စိတ်ထဲမှာ ရှုပ်ထွေးနေမိတာတော့ သေချာသည်။

“ရွှေရုပ် စကားလေး ဘာလေး ပြန်ပြောပါဦးဗျာ”

“ဒီမှာ ရှင့်လို ပျော့ပျော့နွဲ့နွဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ရွှေရုပ်စကား မပြောချင်ဘူးဆိုတာ သဘောမ ပေါက်ဘူးနဲ့ တူတယ်”

စမ်းစမ်းက နှုတ်ခမ်းကို မဲ့ရင်းဆိုတော့ ကောင်လေးက စူးစူး ဝါးဝါး ကြည့်ပစ်လိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ခင်ဗျား ဘာစကားပြောတာလဲ”

“ရှင် ကြားလိုက်တဲ့ အတိုင်းပဲ ဆက်လိုက်လာဖို့ တော့ မကြိုး စားနဲ့နော် ပါမောက္ခ ရုံးခန်း ရောက်သွားမယ်”

အနိုင်ပိုင်း ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ကောင်လေး မကျေ မနပ်ဖြင့် အံကြိတ်ကျန်ခဲ့သည်။

ရုတ်တရက် မြည်လာသည့် ဖုန်းသံကြောင့် ရွှေရုပ်နားထောင် လိုက်သည်။

“ဟဲလို ရွှေရုပ် စကားပြောနေပါတယ်”

“. . .”

“ရှင်”

“. . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ အခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါ့မယ်”

လည်ပင်း ကြောလေးတွေ ထောင်သွားပြီး မျက်ရည်စတွေ ရစ်ဝိုင်းလာသော ရွှေရုပ်ကို ကြည့် ၍ စမ်းစမ်း စိုးရိမ်တကြီး မေးသည် ။

"ရွှေရုပ် ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင် ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ကြီး ကြီးကြီးဆင့် ကြီးကြီးဆင့် ဆေးရုံတင်လိုက်ရလို့ တဲ့ ငါ ချက်ခြင်း လိုက်သွားမှ ဖြစ် မယ်"

"ဟေ ဒါ ဒါဆို ငါလည်း လိုက်ခဲ့မယ်"

ဆေးရုံရောက်တော့ ကြီးကြီးဆင့် အခန်းကို အသည်းအသန် ရှာဖွေမိသည် ။

ဆောက်တည်ရာ မရလောက်အောင် ရွှေရုပ် နှလုံးသားကို သောကတွေက နင်းချေနေ၏။

ဘေးနားက စမ်းစမ်းကိုတောင် သတိမရလောက်တော့အောင် ရွှေရုပ် ခြေလှမ်းတွေက တစ် ခန်းဝင် တစ်ခန်းထွက်။

ကြီးကြီးဆင့် အခန်းကိုရောက်တော့ ကြီးကြီးဆင့် စကားပင် မပြောနိုင်တော့။ သူနာပြု ဆရာ မလေးက နားလည်စွာ ရှောင်ပေးသည် ။

အသက်ငွေ့ငွေ့သာ ရှိတော့သည့် ကြီးကြီးဆင့်ကို ဖက်တွယ် ရင်း ရွှေရုပ် အားပါးတရ ငိုချ လိုက်သည် ။

"အဟင့် ဟင့် ကြီးကြီးဆင့်ရယ် ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ အခုတော့ ရွှေရုပ်ကို ခွဲသွားတော့မှာ ပေါ့"

ကံကြမ္မာက ရွှေရုပ်ကိုမှ ဘာကြောင့် ထိုးနှက်နေရတာလဲ ရွှေရုပ် ဘဝထဲက ကြီးကြီးဆင့်ကို ခေါ်ထုတ်သွားပြန်ပြီ။

တကယ်တော့ ရွှေရုပ်ကလေးက ကံဆိုးလွန်းသူ တစ်ယောက် ပါ။

ကြီးကြီးဆင့် ဆုံးတော့ ဦးကံဆင့် အားချင်းရောက်လာသည် ။ ပြီးတော့ ရွှေရုပ် ရှေ့ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောဖြစ်ကြသည် ။

"ကျောင်းပြီးဖို့ က ခြောက်လလောက်လို သေးတော့လည်း သမီးဒီမှာ ပဲ နေဦးပေါ့ နေရေးထိုင် ရေးအတွက် အန်ကယ် စီစဉ်ပေးခဲ့မယ်၊ ကျောင်းပြီးတာနဲ့ အန်ကယ်တို့ မန္တလေးအိမ်ကို အပြီးပြောင်း လာရမယ်၊ သမီးအတွက် လိုလေသေးမရှိ အန်ကယ် စီစဉ်ထားမယ်"

"ဒါ ဒါဆို တို့ ခွဲခွာရတော့မှာ ပေါ့နော် ရွှေရုပ်"

တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် စမ်းစမ်း မေးတော့ ရွှေရုပ် စမ်းစမ်းကို ဖက်တွယ်ထားမိသည် ။

"စမ်းစမ်းရယ် နင်က ငါ့ရဲ့ ထာဝရ သူငယ်ချင်းပါဟာ"

ရွှေရုပ်တို့ ကို ကြည့်ပြီး ဦးကံဆင့်ပင် စိတ်မကောင်းစွာနှင့် မျက်လုံးတွေ ရီဝေသွားတာ သတိ ထားမိသည် ။

"သမီး မလာခင်ကတည်းက အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ဒီက ပစ္စည်း ပစ္စယတွေကအစ အန်ကယ် လူတွေလွှတ်ပြီး သယ်တာ ပြုတာ ဆောင်ရွက်ထားမယ် ပြီးတော့ သမီးအတွက် လေယာဉ်လက်မှတ် ကြိုဖြတ်ထားလိုက်မယ်"

"သမီး ရထားနဲ့ ပဲ လာမယ် ရထားလက်မှတ်ပဲ စီစဉ်လိုက် ပါ လေယာဉ် မစီးချင်ဘူး အန် ကယ်"

ရွှေရုပ် အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်မိသည် ။ လေယာဉ်စီး လျှင် မူးဝေတတ်သောကြောင့် ဖြစ် သည် ။

"အင်း ကောင်းပြီလေ သမီး စိတ်တိုင်းကျ စီစဉ်ထားလိုက်ပါ့ မယ်"

ရက်လည်ပြီးတော့ ဦးကံဆင့် ပြန်သွားသည် ။ နောက်ဆုံးနှစ် ပညာရေးအတွက် နေရစ်ခဲ့ရ မည့် ရွှေရုပ်အတွက် အစစတော့ စီစဉ် ပေးခဲ့ပါသည် ။

ခွဲခွာရမည့် အချိန်ကို လက်ချိုးရေရင်း စမ်းစမ်းရော ရွှေရုပ်ပါ ဝမ်းနည်းနေမိပါသည် ။

“ရွှေရုပ်ရယ် ငါ့ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲဟာ ငါတို့ ပြန်မှ ဆုံဖြစ် ပါတော့ မလားဟာ”

“မမြင်နိုင်တဲ့ အရာကို ငါမပြောချင်ဘူး စမ်းစမ်းရယ်၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ချမ်းသာတာ မှန်ပေမယ့် တွယ်တာစရာ ဆွေမျိုးသားချင်းတော့ ငါက ဆင်းရဲတဲ့ သူပါ နင့်ကို ငါ့ညီမအရင်းလို သဘောထားပါ တယ် ဟာ”

စမ်းစမ်း မခံစားနိုင်တော့လောက်အောင် ရွှေရုပ့်ကို ပါးချင်းကပ်ထားလိုက်ပါသည် ။

စမ်းစမ်း မျက်ဝန်းဆီက မျက်ရည်စတွေကို ရွှေရုပ် တို့ သုတ် ပေးမိသည် ။

ပါးပြင်ထက်က နွေးခနဲ ဖြစ်သွားတဲ့ အသိကြောင့် စိတ်ကို တင်းထားရဆဲ။ ရွှေရုပ် မျက်ရည် ကျရပြန်ပြီ။

ရွှေရုပ်က တိမ်တိုက်လေး တစ်ခုလိုပါပဲ။

*